

SÁGI KLÁRI

Rigófütty

Minden könnyét elsírta már. Szemei vérben úsztak, összeszűkültek, alig látott valamit, de nem is érdekelte semmi. Bánatosan üldögélt a kertben az árva diófa alatt, ahová néhány perce a férje kíserte ki. Ő visszaszaladt egy melegebb takaróért, hidegebbre fordult az idő, ősz lett. Elsárgultak a levelek, délre szálltak a költözőmadarak. Szomorú a világ, mint ennek a fiatal nőnek a lelke.

Az asszonyt néhány napja engedték haza a kórházból, ahol komoly, egész életére kiható és végzetes műtéten esett át. Jó indulatú daganat... A kör bezárult. Alig 30 éves, sok éve küzdött már párjával a gyermekáldásért, de hiába a rengeteg klinikai kezelés, fürdőkórház, gyógyszer, szenvedés, átizgult, átvirrasztott, átsírt éjszakák, ez lett a vége. Igen, vége mindennek. A kórházban a nyugtatók, gyógyszerek hatására még tompa volt. Az otthon töltött napok alatt lassan kitisztult, s egyre erősebben törtek rá a kétségbeesés, a reménytelenség gyötrő érzései. Fásult, csendes, halk, árva, mintha légüres térben lenne, mintha nem is élne. Nem érzékelte párja féltő gondoskodását, magába roskadva szenvedett. Lassan ballagott az ősz ebben a szomorúságban.

Egy napsütötte délelőtt ismét az elsárgult levelű terebélyes fa alatt üldögélt a szomorú pár. Némán, szótlánul, merültek el gondolataikban, amikor is a csendet egy sárgarigó vidám, fütytyös trillája törte meg. Varázsdallamnak hangzott, a szélben szállva körüllobogta a padon ülőket, reményt sugárzott, boldog jövőt jósolt. Egyre figyelmesebben hallgatták a madárka énekét, majd elmosolyodtak, szorosán átölelték egymást, s szinte egyszerre szólaltak meg. Mindketten ugyanarra gondoltak. Megtalálták a megoldást, a legcsodálatosabb, legemberibb megoldást arra, hogy ők is családdá váljanak, gyermekük lehessen, gyermeket nevelhessenek.

Tavasszal, a vidám májusi napsütésben, a zöldülő levelű diófa alatt az asszony az anyaság boldog érzésétől sugárzó arccal a magasba emelte az egészséges, erős, nyolc hónapos babát, örökbefogadott kisfiát. Boldogan hívta a füttyös sárgarigót, nézze csak meg, s mostantól neki daloljon, de gyönyörűségesen ám!

Magány

Láttam minden este a nénikét az otthon kertjében botjára támaszkodva sétálni.

Álldogált néhány percet a kerítésre támaszkodva, majd óvatosan elballagott a kapuhoz is.

Nézelődött, izgatottan hol jobbra, hol balra fordította szépen fésült, ősz hajú fejét.

Gördültek a könnyecseppek a várakozástól kipirult, lángoló arcán. Ma sem jött hozzá senki.

Düh 1.

Ha
méreg
rágja a
lelked, tested,
nem lehetsz boldog.

Düh 2.

Ne
dühöng,
légy inkább
jó és vidám,
könnyebb lesz élted.